

שני הנשרים יפרחו למעלה על ראשו והיונה תקח את העטרה הזאת בפייה ויקבלו את העטרה הזאת ממנה שני הנשרים האלו ייגנוו את העטרה במקומה עד שנת השמיטה הבאה שאז המשיח יקרא עוד פעם בפרשת ויקח ויחזור כל הסדר הזה (רמ"ק).

סביר מדוע נאמר בפסיק עלה זית טרפ בפייה ולא טרפה **דוד מלכָא, זית רענן אקררי קפיה קדשא בריך הוּא,** דכתיב, (תהלים נב) **ואני בזית רענן בבית וגו'** והנה דוד המלך נקרא לפני הקב"ה זית רענן ממש"כ בפסיק 'זאת רענן בבית אליהם'. **עליה** זית, **דא מלכָא משיחא בריך הדוד** ואם כן זה מלך המשיח שהוא מבני דוד הוא יקרא עליה זית מהוזית הרענן של אביו דוד. **וזא והוא דרמיין** יונגה **דא ביומי רנחת, דכתיב, (בראשית ח) ותגיה עליה זית** **[כך] טרפ בפייה.** הוה **עליה זית, טרפ וחטף לייקרא דיליה** וזה הרמזו שרמזו היונה בימי נח ממש"כ 'זית טרפ בפייה' כי אותו העלה זית שהוא משיח בן דוד היא טרפה וחטפה את העטרה ב כדי להשימה על ראשו ב כדי לבבו. **במה** ובמה היא לקחה את העטרה הזאת. **בפייה. דקיימא על רישיה,** **ומקבלא יקר מהאי יונגה** אלא היא לקחה את זה בפייה ואז העטרה תעמוד על ראשו של משיח והוא קיבל את הכבוד הזה של העטרה מזאת היונה שהיא כה

[כך] **וארתא במדרש אגדה על מש"כ והנה עליה** של עולם יהיו מזונות מרים כוית ויהיו מסורים זית טרפ בפייה וגנו. שלמה לקחה היונה עליה זית בידיך, ועל יהיו כבדש ויהיו מסורים בידبشر אלא אמרה יונה לפני הקדוש ברוך הוא רבונו ודם.

המשתלשל מהמלכות, זה אֵי דְבָתִיב טֶרֶף, וְלֹא טֶרֶף ולכואורה למה כתוב אצל היונה 'טרף' בלשון זכר ולא טרפה בלשון נקבה, (אלא) בְּדַכּוֹרָא דָא, דַעֲבִיד חִילָא וְנִצָּחָה אלא בಗל שבעשה חטיפת היונה היא עשתה מעשה כמו הזכר הזה שהוא עושה חיל ומנצח ולכון כתוב בה 'טרף' בלשון זכר. בְּמַתִּיבְתָּא דְרָקִיעַ, יוֹנָה דָבָר הָוֹא, מִנוּ דְאַקְרֵי יוֹנָה, בְּתִיבְכּוֹבָא, וּבְתִיבְכּוֹרָא, בְּזָמְנָא דְמַקְבָּלָא יָקָר (חסר) דָא אמנם בישיבת הרקיע אמרו שזו היונה היא היה זכר ולפי שמיין היוונים נקראים בכללות יונה בלשון נקבה لكن נאמר בו לשון נקבה כמש"ב 'ותבא' 'בפיה' וכן נאמר בו לשון זכר כמש"ב 'טרף' ובזמן שמקבל זה היונה את הכבוד הזה שהוא להניח את העטרה על ראש המשיח את הוא נקרא בלשון זכר.

הבסא שהוא המגדל של המשיח יAIR ביותר

מְגַדְּלָל דָא כְּדָבָר לְאַתְּרִיה, נְהִיר בְּנָהִירוּ דַעֲנָא
דְשָׁמְשָׁא והנה המגדל הזה של הממלכות כאשר הוא חוזר למקוםו ב כדי להתחבר עם ז"א או הוא מאיר באור עין המשש של ז"א, **דְבָתִיב,** (תהלים פט)
כָּסָאו בְּשָׁמֶשׁ נְגָדִי כמש"ב 'בסאו' שהיא הממלכות היא 'במש נגיד' שהוא ז"א, כי אז זה המגדל הוא יהיה כסא למלך המשיח ב כדי לקרות עליו בתורה שע"ב הוא יAIR כמש (מק"מ). **וְאַפְּ דְבִּרְסִיָּא אַחֲרָא לִיהְיוֹ לִיהְ בְּגַפְיָן וְאַתִּין**
רְבָרְבִּין ואפילו שייהי למלך המשיח כסא אחר שבו הוא יAIR ביותר (מק"מ). **בְּרִישׁ מְגַדְּלָל** לישראל בכל זאת זה הבסא שהוא המגדל הוא יAIR ביותר (מק"מ).

הליי'מוד היומי

דא, אית עופין הנור (רוורא) **דקא מצפצפן, פד סליק צפרא** והנה בראש המגדל זהה יש עופות של אש שמצպפים כאשר עליה הבוקר, **צְפַצּוֹפָא** דהינו שהם מלאכים המשבחים יחד עם המלכות כשבולה הבוקר, **דָנֵעִימָו, דְלִיתָנֵעִימָו וְנֶגְנוֹנָא בְּהַחֲוָא נֶעִימָו** וזה העצוף הוא נעים ביותר שאין נועם וניגון כמו אותו نوع עצופם.

אותיות גדולות וקטנות שפורחות בין המלאכים

לְעִילָא מְכֻלָהו, וַיְנִין אַחֲרָגִין, וְשִׁפְנִינִין אַחֲרָגִין, דָקָא פְרָחִין בָאוּרָא, סְלִקי וְנַחֲתִי, נַחֲתִי וְסְלִקי, לֹא מְשַׁתְכֵבֵין לְעַלְמִין ולמעלה מכולם יש מינים אחרים של תורים אחרים שהם פורחים באוויר, דהינו שהם מלאכים מהנה הנשר שבמרכבה והם בעליים ויורדים ועלולים בסוד רצוא ושוב והם לא שוקטים ונחים לעולמים. **אתזון רבְרָבָן, ואתזון עִירָן, פְרָחִין בִּינִיְיחָו** וכן יש אותיות גדולות מצד הבינה ואותיות קטנות מצד המלכות שהן פורחות בין אלו המלאכים שהם סוד שם המפורש שבו נבראו שמים וארץ וצירופיהם יוצאים מעירופי פרשת בראשית (מק"מ).

כל מעשה בראשית כתובים על ידי האותיות שבפסקוק בראשית בראש
אי חסידא קדיישא, בשעתא דאתזון פְרָחִין ואמרה אותה הנשמה לרשב"י אוイ חסיד קדוש בשעה שהאותיות הללו פורחות בראש המגדל בין אלו העופות, **חמי בר נש באתזון רבְרָבָן. כתיב באוירא**

הליי'ווד היומי

לפום שעטה, (בראשית א) ברא אלhim את השמים ואת הארץ או רואה האדם שמהאותיות הגדולות כתוב באוויר לפי שעיה את הפסוק בראשית ברא וגנו, (והארץ הייתה תהו ובָהו וגו', מהבא אהדרי אתוון רברבן במלקדיין) בטשי אתוון עירן בהו, ופרחין, ואתחזוי מניחיו בתיב, ויאמר אלhim ייה אור וגו', וירא אלhim את הארץ וגנו' ואח"כ מכות האותיות זו בוועי"ב הן מצטרפות לצירופים אחרים ואו הן פורחות ונראה שכותוב בהן ויאמר אלהים וגנו' וירא אלהים וגנו'. **לבתר מהדרי אתוון עירן, ובטשי אתוון רברבן, ומתחזוי מניחיו דכתיב, ויאמר אלhim ייה רקיע וגנו'.**イベן כל עובדא דברראשית ואח"כ חוזרות האותיות הקטנות והן מכות באותיות הגדולות ואו נראה מהן שכותוב את הפסוק ויאמר אלהים ייה וגנו' וכן כל מעשה בראשית כתובים ע"י האותיות האלהו, פליאן רברבן, וחדו לעינינו עובדאן **דאתוון אלין, ובאה עמא דבל דא מחהean** ונפלאות גדולות ושמחה הוא לעיניים לראות את המעשימים האלהו של האותיות האלהו אשר העם שמחכים לראות את כל זה.

הצדיק שומר הברית שמור על ידי השכינה ויסוד

אי חסידא קדישא, מאן דגיטיר ברית, שי לייה אבטורי, ואיה לקמא והמשיכה הנמזהה לומר לרשב"י אוイ חסיד קדוש מי שומר את הברית הוא משים את עצמו אחרי השכינה כי השכינה הולכת לפני

הליך – היומי